

РЕШЕНИЕ

№ 14382

гр. София, 25.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 03.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **2331** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба от „Битомат“ ЕООД ЕИК[ЕИК], Седалище и адрес на управление- [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, ап. 4, чрез адв. Я. Г. съдебен адрес - [населено място], п.к. 1303, [улица],ет.7 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24- 4332-007339/18.12.2024г., издадена от полицейски инспектор при СДВР – Отдел „Пътна полиция“, с която на жалбоподателя, на основание чл. 171, т. 2а б.а от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) прекратяване на регистрацията на собственото му ППС за срок от 6 месеца.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна , тъй като още на същия ден, незабавно след като било установено, че водачът на МПС не разполага със СУМПС, валидно на територията на РБ, поради липсата на легализиран превод, съгласно чл. 161 т.3 от ЗДвП, са предприети мерки по отстраняване на нарушението. Водачът на МПС се снабдил с легализиран превод на шофьорската книжа, което било видно и от приложеното към административната преписка възразение на водача.. Обосновава се становище, че наложена след преустановяване на нарушението ПАМ, не би могла да преустанови евентуалното административно нарушение, нито да предотврати вредните последици от него, тъй като към момента на издаване на заповедта нарушението е било отстранено.Твърди са нарушение на принципа за съразмерност. Иска се отмяна на процесната заповед.Заявява се претенция за присъждане на разноските по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят „Битомат“ ЕООД- редовно и своевременно призован, се представлява от адв.М., която поддържа жалбата по изложените в същата съображения.Иска

отмяна на оспорената ЗППАМ, като заявява и претенция за присъждане на направените по делото разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК, с приложен договор за правна защита и съдействие и доказателства, че такива разноски са били направени. Представя подробни писмени бележки. Цитира съдебна практика.

В съдебно заседание ответникът- полицейски инспектор при СДВР – Отдел „Пътна полиция“, редовно и своевременно призован, не се явява. За него се явява юрк. М., която оспорва жалбата, като намира, че оспорената ЗППАМ е законосъобразна. Заявява се претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представени са и писмени бележки, съдържащи общи, бланкетни доводи, в насока законосъобразност на ЗППАМ.

СГП, редовно и своевременно призована, не изпраща представител, и не взема становище по същество.

Съдът, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 18.12.2024 г. мл. автоконтрольор при СДВР отдел "Пътна полиция" съставил по отношение К. М. Г., с ЕГН [ЕГН] АУАН сер. GA, с № 330 2219 за това че на 18.12.2024г. около 04, 32 часа в [населено място] по [улица] с посока на движение от [улица] към [улица] е управлявал лек автомобил Б. Х 7 с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Битомат“ ЕООД ЕИК[ЕИК], като при спирането му и извършената проверка се установило, че водачът на МПС не представя СУМПС валидно за територията на Р България. Същият е представил СУМПС, издадено на 14.04. 2022 г. от САЩ- И., което не било придружено от легализиран превод на български.

Въз основа на така съставения АУАН, на 18.12.2024 г. от полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР е издадена оспорената в настоящото производство Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24- 4332-007339/18.12.2024, с която по отношение „Битомат“ ЕООД ЕИК[ЕИК]- [населено място] е приложена ПАМ по чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДВП - прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. Отнети са Свидетелство за регистрация на МПС №[ЕИК] и 2 бр. табели с рег. [рег.номер на МПС].

Към изпратената административна преписка е приложено възражението срещу АУАН, в което водачът на МПС - К. М. Г., ЕГН [ЕГН] от [населено място], е посочил, че често му се налагало да пътува в чужбина, като на процесната дата е управлявал МПС, собственост на „Битомат“ ЕООД, на посоченото в АУАН време и място. При проверката представил превод от старата си шофьорска книжка, но пропуснал да направи превод на новата книжка. Още същия ден се снабдил с превод на български език на американската си шофьорска книжка.

По делото приложен превод на български език на шофьорска книжка № G 532-5138- 4175, издадена от САЩ – И. на 14.04. 2022 г.

По делото е приложената справка за нарушител по отношение на водача К. М. Г., видно от която, е санкциониран нееднократно за нарушения по ЗДВП. Приложена е и справка, че л. а. Б. Х 7 с рег. [рег.номер на МПС] е регистриран като собственост на „Битомат“ ЕООД ЕИК[ЕИК].

По делото са приети документите от административната преписка и представените от страните.

При така установеното от фактическа страна, се налагат следните правни изводи:

Жалбата е насочена срещу годен за обжалване административен акт, изхожда от лице с правен интерес от търсената защита и е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно–

производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е приложена Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи за определяне на служби за контрол по ЗДвП – структури на МВР, в която областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по ЗДвП. Директорът на СДВР, със Заповед № 513з-6400/07. 07.2023г., е определил длъжностните лица, оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП, сред които по т. 1 – полицейските органи от отдел "Пътна полиция" при СДВР. Приложен е Акт за встъпване в длъжност на издателя на ЗППАМ- полицейски инспектор при СДВР – Отдел „Пътна полиция“, както и заповед за преназначаване на държавен служител в СДВР. От приложените документи е безспорно установено, че издателят на ЗППАМ е заемал посочената в същата длъжност. С оглед на гореизложеното съдът приема, че оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган.

Оспорената заповед е постановена в писмена форма и съдържа всички изискуеми, съгласно чл.59, ал.2 от АПК, реквизити, в т.ч фактическите и правни основания за прилагането на ПАМ, чрез посочване на правно-релевантните факти, предвидени в хипотезата на чл.171, т. 2 а, буква „а“ от ЗДвП.

Налагането на ПАМ по ЗДвП е специално производство, отделно и независимо от търсенето и реализирането на административно-наказателната отговорност.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Целта на приложената принудителна административна мярка има превантивен характер - да осуети възможността на дееца да извърши други противоправни деяния, независимо, че тази мярка не съставлява административно наказание (арг. от чл. 12 и чл. 13 от ЗАНН). Съгласно посочената като правно основание за прилагане на процесната ПАМ разпоредба на чл. 171, т. 2а, буква „а“ от ЗДвП, за срок от 6 месеца до една година, се прекратява регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

В това отношение, между страните не е спорно, че собственик на МПС е жалбоподателя.Приложена е и справка, съгласно която л. а. Б. Х 7 с рег. [рег.номер на МПС] е регистриран като собственост на „Битомат“ ЕООД ЕИК[ЕИК].

На основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставеният АУАН се ползва с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. На база АУАН административният орган, издал на ЗППАМ, е приел, че трето лице - несобственик на посоченото по – горе м. п. с., е управлявал последното без да притежава свидетелство за управление, валидно за територията на България, тъй като представеното от водача СУМПС е издадено от държава извън ЕС, а именно в САЩ - И., и е без легализиран превод на български език на основание чл. 161, т. 3 от ЗДвП. Предвид което е спрямо собственика на автомобила е приложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. "а" от

ЗДвП. Според посочената норма, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

Разпоредбата на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП гласи- „ Българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Ш. в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната.

За да се стигне до приложението на тази разпоредба чуждестранното свидетелство трябва да е валидно. Обстоятелствата при които се приема едно чуждестранно свидетелство за валидно са описани в разпоредбата на чл. 161 от ЗДвП, а именно:

Свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, в следните случаи:

1. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията;
2. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Споразумението между страните по С. договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, буква "а" от него;
3. свидетелството е придружено от легализиран превод на български език;
4. свидетелството е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата;
5. (нова - ДВ, бр. 51 от 2007 г.) свидетелството е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Ш..

Водачът е български гражданин, който на 18.12.2024г. около 04, 32 часа в [населено място] е управлявал л. а. Б. Х 7 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Битомат“ ЕООД ЕИК[ЕИК], със СУМПС, издадено от САЩ- И., което не е било международно по смисъла на приложение № 7 към Конвенцията за движението и не е било придружено с легализиран превод на български език, съгласно изискването на т. 3 от чл. 161 от ЗДвП. Неприложими са и т. 2 и т. 5 от чл. 161 от ЗДвП, тъй като водачът не е военнослужещ към въоръжените сили на някоя от страните по С. договор/т. 2/ и САЩ не са държава членка на ЕС нито е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Ш..

Действително, впоследствие е представен превод на български език на шофьорска книжка № G 532-5138- 4175, издадена от САЩ – И. на 14.04. 2022 г., но следва да се отбележи, че Р. България и САЩ са страни по Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранните публични актове - Х. конвенция, като с оглед на това приложими за установяване достоверността на административен документ, какъвто е СУМПС се явяват член 3 и член 4 от посочената Конвенция. Свидетелството за управление на МПС е административен документ по смисъла на чл. 1, буква "б" от Конвенцията и като такъв е било необходимо да притежава „апостил“. В процесния случай липсват доказателства въпросното СУМПС

(издадено от САЩ – И.) да е било снабдено с „Apostille“ и съответно не може да се приеме, че свидетелството е валидно за територията на РБ.

В този смисъл е РЕШЕНИЕ № 16282 ОТ 28.12.2018 Г. НА ВАС ПО АДМ. Д. № 4957/2018 Г. – „За да бъде валидно на територията на Р. България, представеното ...СУМПС, издадено от Флорида – САЩ, следва да е легализирано. При положение, че Р. България и САЩ са страни по Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранните публични актове, то приложими за установяване достоверността на административен документ, какъвто е СУМПС се явяват член 3 и 4 от конвенцията и върху документът следва да бъде поставен „Apostille“.

Отделен е въпросът и за пълнота следва да се отбележи, че съгласно чл. 162, ал. 1 от ЗДвП българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Ш. - само в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната; Дружеството - жалбоподател не твърди и доказателствата по делото не сочат да е спазен посоченият срок при управлението на МПС на 18.12.2024 г. с чуждестранното свидетелство от 14.04. 2022 г.

Налице е фактическото основание за издаване на заповед за налагане на ПАМ по чл. 171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП " прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“. При издаване на заповед от вида на оспорената в настоящото производство за налагане на ПАМ, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и следователно при установяване наличието на предпоставките по чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП е длъжен да издаде административен акт за налагане на ПАМ в съответствие с правомощията му по чл. 172, ал.1 от ЗДвП. Съгласно чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага ПАМ-прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство. Адресат на мярката по чл. 171, т.2 а, буква „а“ от ЗДвП може да бъде само лицето, изрично визирано в правната норма - субектът, по отношение на който, законодателят изрично е посочил, че може да се прилага предвидената в разпоредбата ПАМ и това е собственикът на МПС - жалбоподателят „Битомат“ ЕООД.

Органът е упражнил предоставените му правомощия в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

С оглед гореизложеното, според настоящия съдебен състав, оспорената ЗППАМ е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена. Подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на СДВР (юридическото лице, в чиято структура е ответникът) юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24, изр. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София -град, III отделение, 81-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ Битомат“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление- [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, ап. 4, чрез адв. Я. Г. съдебен адрес - [населено място], п.к. 1303, [улица],ет.7 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 24- 4332-007339/18.12.2024г., издадена от полицейски инспектор при СДВР – Отдел „Пътна полиция“, с която на основание чл. 171, т. 2а б.а от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) прекратяване на регистрацията на собственото му ППС за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА „ Битомат“ ЕООД ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление- [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, ап. 4 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: